

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 15/2018
12.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 368/18 од 27.06.2018. године против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-211 Прж бр. 8070/18 од 26.04.2018. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 12.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и утврђује да је ставом 1. диспозитива пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-211 Прж бр. 8070/18 од 26.04.2018. године повређен закон.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ одлука о трошковима прекршајног поступка из става два диспозитива пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-211 Прж бр. 8070/18 од 26.04.2018. године, тако, што трошкови прекршајног поступка падају на терет првостепеног суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Врању, Одељења у Сурдулици 8 Пр бр. 3214/16 од 27.03.2018. године, окривљени Бранислав Ристић из Сурдулице оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 46. став 1. тачка 12. у вези члана 22. став 1. тачка 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за шта му је изречена опомена и обавезан је на сношење трошкова поступка у износу од 500,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалби браниоца окривљеног, Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Нишу, је пресудом II-211 Прж бр. 8070/18 од 26.04.2018. године усвојио жалбу и преиначио првостепену пресуду, тако, што је окривљеног ослободио одговорности за прекршај из одредбе члана 46. став 1. тачка 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, налазећи да радња за коју се терети окривљени није прописана, као прекршај, па је донео пресуду применом одредбе члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима. Другостепени суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет оштећеног у смислу одредбе члана 141. став 3. Закона о прекршајима.

Против пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-211 Прж бр. 8070/18 од 26.04.2018. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 3. и 4. у вези члана 141. став 3. и члана 184. став 2. тачка 1. Закона о прекршајима. Наводи да су дати разлози о одлучним чињеницама потпуно нејасни, а да за одлуку да трошкови падају на терет оштећеног уопште нема разлога, због чега је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима. Сматра да су нејасни разлози другостепеног суда о одлучној чињеници да ли је окривљени оштећеном отежао да добије тражену информацију од јавног значаја и тиме учинио прекршај из одредбе члана 46. став 1. тачка 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Указује на то, да другостепени суд не даје разлоге зашто не прихвата закључак првостепеног суда да окривљени није пружио доказ да је оштећени пре поднетог захтева подносио захтеве исте садржине, као ни доказ да је по том захтеву већ поступано, а да сама чињеница да је оштећени подносио у претходном периоду више захтева којима је тражио различите информације не може бити, нити представљати, разлог због кога орган власти ускраћује оштећеном приступ информацијама од јавног значаја. Предлаже да суд захтев уважи и утврди да је првим ставом побијане пресуде повређен закон, а да други став изреке наведене пресуде преиначи, тако, што ће да одлучи да трошкови прекршајног поступка падају на терет првостепеног суда, који је исте проузроковао доношењем решења о покретању прекршајног поступка, иако за то није имао правног основа како то налази другостепени суд доносећи ослобађајућу пресуду.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 266. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 101/05... 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Након оцене навода у поднетом захтеву и списка предмета, Врховни касациони суд је нашао да су основани наводи захтева којима се указује на то, да је побијана пресуда у ставу један донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из одредбе члана 264. став 2. тач. 3. и 4. у вези члана 141. став 3. и члана 184. став 2. тачка 1. Закона о прекршајима.

Пресудом Прекршајног суда у Врању, Одељења у Сурдулици 8 Пр бр. 3214/16 од 27.03.2018. године, окривљени Бранислав Ристић из Сурдулице оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 46. став 1. тачка 12. у вези члана 22. став 1. тачка 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, за шта му је изречена опомена и обавезан је на сношење трошкова поступка у износу од 500,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалби браниоца окривљеног, Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Нишу, је пресудом II-211 Прж бр. 8070/18 од 26.04.2018. године усвојио жалбу и преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљеног ослободио одговорности за прекршај из одредбе члана 46. став 1. тачка 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, налазећи да радња за коју се терети окривљени није прописана, као прекршај, па је донео пресуду применом одредбе члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима. Другостепени суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет оштећеног у смислу одредбе члана 141. став 3. Закона о прекршајима.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Нишу, побијану пресуду донео уз битне повреде одредбе члана 264. став 2. тач. 3. и 4. у вези члана 141. став 3. и члана 184. став 2. тачка 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС" 120/04... 36/10) је прописано да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако тражилац злоупотреби права на приступ информацијама од јавног значаја, нарочито ако је тражење неразумно, често, када се понавља захтев за истим или већ добијеним информацијама или када се тражи превелики број информација.

Како је другостепени суд оценио да дело за које се окривљени терети није прекршај, основано се, по налагању Врховног касационог суда, захтевом за заштиту законитости указује на то, да у другостепеном поступку није доказано да су се у конкретном случају стекли услови из одредбе члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за ускраћивање остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја, јер окривљени у првостепеном поступку није пружио доказ да је оштећени пре поднетог захтева подносио захтев исте садржине, као ни доказ да је по том захтеву већ поступано, а сама чињеница да је оштећени подносио у претходном периоду више захтева којима је тражио различите информације не може да представља разлог због кога би орган власти, због злоупотребе права у смислу одредбе члана 13. Закона, могао оштећеном да ускрати приступ информацијама од јавног значаја.

Како другостепени прекршајни суд за своју одлуку, којом се окривљени ослобађа одговорности није дао разлоге о одлучним чињеницама, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 287. став 4. у вези члана 288. став 1. Закона о прекршајима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Налазећи да је побијаном пресудом другостепеног прекршајног суда повређен закон, Врховни касациони суд је, применом одредбе члана 287. став 1. у вези члана 288. став 1. и члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, имајући у виду да је окривљени правноснажном пресудом другостепеног прекршајног суда од 26.04.2018. године ослобођен одговорности за учињени прекршај, а да је прекршајни поступак покренут доношењем решења првостепеног суда у смислу одредбе члана 185. став 1. и став 2. Закона о прекршајима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 12.09.2018. године, Прзз 15/2018

Записничар
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић,с.р.

ан